

rige og Finland, og så kunne man jo godt håbe, at Danmark lå nummer 1. Men nej, vi lå som nummer 26. Det synes jeg er lidt uskønt. Det er faktisk en placering efter lande som Litauen, Albanien og Ungarn, og det er altså ikke lande, som vi normalt specielt godt kan lide at sammenligne os med på miljøområdet.

Det er altså sådan med den miljøpolitik, der bliver ført i Danmark, at det ikke alt sammen er forkert, men i det overordnede sigte mangler man ligesom en retning. Den er ligesom et skib, man sejler lidt rundt, og så kommer EU nogle gange og siger, at det skal i den retning, og så sejler man det lidt i den retning – i stedet for at sætte sig nogle overordnede målsætninger, nogle mål og delmål, og komme frem med nogle klare virkemidler, som regeringen kan holdes fast på.

Så kan vi høre fra Miljøministeriets side, at der aldrig har været så mange penge til natur, og vi får miljømilliarden præsenteret igen og igen. Lad os lige blive enige om, at man altså ikke får ret meget natur for 1 mia. kr. over 4 år. Det gør man bare ikke. Hr. Jørn Dohrmann har lige stået og sagt, hvor dyrt det er at købe hektar op i Danmark. Og jeg vil bare sige til hr. Jørn Dohrmann, at de tal, vi bruger i vores plan, har vi selvfølgelig fået fra ministeriet, så det er jo direkte useriøst at stå og anfægte vores tal, når vi har bedt ministeriet om dem og taget udgangspunkt i dem. Det synes jeg faktisk er en ret seriøs fremgangsmåde.

Så vil jeg også sige med hensyn til finansieringen, at det altså er meget, meget tydeligt, at vi vil bruge pengene fra landbrugsstøtten i den takt, vi kan få dem flyttet over. Og der er jeg helt enig med hr. Johs. Poulsen i, at vi skal udnytte de penge, der kan gå til at få plejet naturen, maksimalt. Til hr. Jørn Dohrmann vil jeg sige, at nej, vi er ikke ude på bare at ekspropriere og tage folks jord; vi vil faktisk betale dem for at pleje det stykke jord, de har, som man vil gøre til natur. Det ved jeg tilfældigvis at der er rigtig mange landmænd som gerne vil have lov til. De vil gerne have støtte til at pleje deres naturarealer i stedet for at få landbrugsstøtte. Det var sådan noget, der ville have været rigtig spændende at snakke om i dag, hvis ikke et par personer havde forsøgt at afspore debatten fuldstændigt.

Hvis vi nu lige skal gå tilbage til, hvad den her plan kan, vil jeg sige, at den jo kan sætte et klart mål for, hvor meget natur vi skal have i Danmark. Når miljøministeren siger, at vi allerede har 25 pct. natur i Danmark, må jeg jo spørge

ham om to ting: Når han for det første ikke regner brak som natur, kan man så nå op på 25 pct.? For miljøministeren har lige udelukket, at brak er natur. Det har han sagt tydeligt. Hvordan får man det så til 25 pct. af arealet? Må man for det andet gøde, sprøjte, dyrke og dræne de her naturarealer, som miljøministeren kalder dem? Hvis man må, er det ikke natur i vores definition.

Naturplan Danmark har det helt unikke og helt nye, at vi for første gang definerer, hvad natur er. Vi kan meget bedre beskytte den, når vi siger, hvad natur er. Og det er derfor, vi siger, at der er tre kategorier. Der er den helt vilde natur, det er 3,5 pct. af arealet, og den skal vi slet ikke gøre noget ved andet end at skabe adgang til den. Vi skal kunne se, hvordan den udvikler sig. Så er der de resterende op til en tredjedel af landet, og det er det, vi kalder ekstensivt udnyttede arealer – altså det, vi normalt kalder natur. Det er det, der ikke må gødes, sprøjtes, dyrkes, drænes og bebygges. Det er sådan set en meget fin og klar definition på, hvad natur er. De sidste 65 pct. er intensivt udnyttede arealer, og det er faktisk ret meget at bruge to tredjedele af et land til landbrugsjord og bebyggelse. En tredjedel natur er faktisk slet ikke så meget.

Kl. 20:20

Det er jo også en af de ting, der gør, at man kan lave regelforenklings, for lige pludselig bliver det klart for den enkelte lodsejer, hvilket stykke jord han har. Vi siger, at vi skal have gjort klart, om man hører til vild natur, til ekstensiv udnyttelse af arealer, almindelige natur, eller om man hører til intensiv udnyttelse. Så kan man ikke droppe ud og ind, som man i øjeblikket desværre kan med den meget uklare naturlovgivning. Faktisk er det sådan, at to tredjedele af Danmarks natur i øjeblikket ikke reelt er beskyttet.

Det kunne vi jo også se, når brakken bare kunne ophæves fra den ene dag til den anden, og 85.000 ha kunne pløjes op. Det er et kæmpe tab for Danmarks natur, og så kan man jo godt stå og stive sig selv af med, at man har genoprettet 24.000 ha siden 2001, men hvis man i løbet af 2008 har fjernet det firdobbelte, er det jo ærlig talt ikke nogen stor præstation.

Så har jeg ikke i dag kunnet få svar på spørgsmål om finansiering, selv om man har haft så ualmindelig travlt med den. Man har ikke villet gå ind på, at vi har lavet et meget tydeligt stykke arbejde. Jeg ved ikke, hvor mange af ordførerne her, der faktisk har set på SF's 2015-plan, hvor